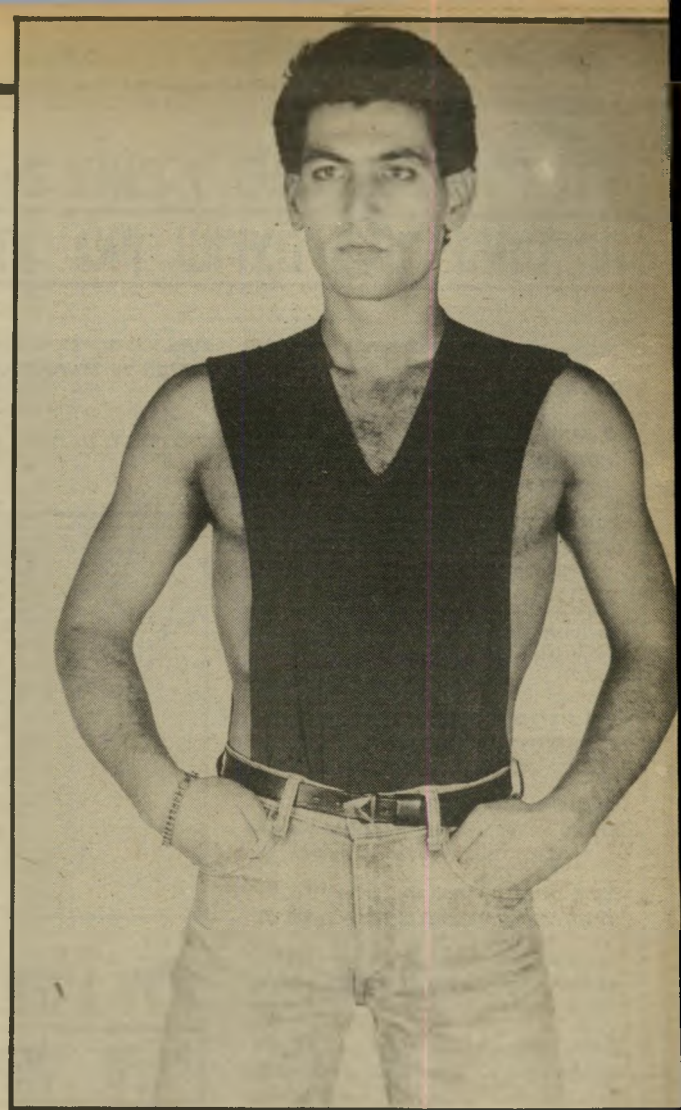

יסי שגיא
(מימין) הוא
מלצר. דודו
קישבן (משמאל)
הוא רקדן.
אל ווטסון
(בעמוד ממול)
הוא כדורסלן.
לכולם יש
שאיפה אחת

מי

רוצה להיות צולמן?

עוד פעם עמד לפני שוקת שבורה. היתה לו ברירה לחזור לניו יורק או לחכות בארץ עד עונת ההתחמה הבאה. הוא החליט להישאר. מזג-האוויר מצא חן בעיניו, האנשים חביבים והמימים ובכלל, הוא העריף את הסתיו והחורף הישראליים על-פני הכפור והשלג הנידירורים.

עניין של זמן ומזל

אל התחיל לחשוב מה לעשות. הרי הוא לא רצה לאכול את כל חסכונו. ואז אמרו לו: למה שלא תנסה את מזלך בשטח הרוגמנות? אל, שגובהו 1,95 מטר, עיניו תכולות וגדולות, שעריו בלונדי ומבטו חייכני, החליט: למה לא? כך הגיע אל ווטסון אל אחת מסוכנויות הרוגמנים, הכין תיק עם תצלומיו והתחיל לחזר על פתחי הצלמים והאופנאים ולקשור קשרים. באחת הפעמים פגש את מישל, שעשתה את הליהוק לסרט השגריר. כששמעה שאל למד דראמה ומישחק וראתה את הופעתו המרשימה, אמרה לו: אתה בפנים! הוציעה לו להיות ממלא-המקום של רוק הדסון. כלומר — עליו יכונו את ערשות המצלמה ממרחק, מהצד ומהגב ואז, כשהכל מוכן, מוזמן השחקן הרסון לצילומים. מישל גם נתנה לאל מחמאה, הוריעה לו שהוא נראה כפי שנראה רוק הדסון לפני 30 שנה.

עם תחילת הצלמים קיבל אל גם תפקיד קטן של סוכן סיי-איי אי בשם תומפסון, האיש החוק והקשות. צילמו חרושיים בירושלים, בבית-לחם, במירי בריהודה ובתל-אביב. השכר לא היה גבוה, אבל הנסיון היה שווה.

"אני מוכן לחשוף" את גומי וגם להצטלם בעירום. אומר יוסי שגיא, מלצר. המנסה את מזלו בשטח האופנה. הוא פוטוגני, בן 22, שחור שיער ובעל עיניים ירוקות.

מה המשותף לשחקן כדורסל, לרקדן ולמלצר? כולם רוצים להיות רוגמנים. הבלונדי גבה-הקומה ובעל החזות הורה הוא אל ווטסון האמריקאי, שחקן כדורסל מיקצועי בן 27. עד גיל 22 שיחק בניו יורק ובמדינת מיסורי, ואז הוזמן להצטרף לקבוצת בני-יוג'י בהולנדר, שם בגרונגן שבצפון הולנדר, שהה שלוש שנים.

זו היתה עבודתו תקופה נהדרת. תנאי העבודה היו מצויינים, הוא הרוויח 1,200 דולר לחודש, בנוסף לכל הוצאות הדירה והמכונית. הוא פגש אנשים מקסימים ונהנה מהחיים. בגיל 25 חזר לניו יורק לנסות להגשים את חלמו לשחק בליגה האמריקאית הנודעת אר-בי-איי (נשינול בסקטבול אסוסיאיישן).

לשחק בליגה זאת נחשב למאוד יוקרתי וגם מרוויחים שם הרבה כסף. בשנה הראשונה מקבלים 7,000 דולר לחודש, בשנה שאחריה 14,000 ואחרי-כך יותר. אבל העיקר זה הכבוד לשחק באחת מקבוצות הליגה הזאת, הממונות על-ידי מיליונרים פרטיים.

אל הוזמן למישחקי-נסיון, אך המאמן שהמליץ עליו נתן לו שתי דקות בלבד לשחק על המיגרש. אל לא הספיק להראות את כוחו לחבר השופטים בשתי הרקות האלה ונפסל. הוא היה מאוד מאוכזב ומדוכא, ואז בדיוק צילצל אליו חברו גרג קורנליוס, שהוא שחקן כדורסל אמריקאי במכבי רמת-גן, הנמצא שנתיים בארץ ומאוד מרוצה.

כשסיפר לו אל את הקורות עימו, אמר לו גרג: בוא לישראל, אתה כבר תמצא קבוצה: לרוע מזל, הגיע אל ווטסון לארץ אחרי שכל קבוצות הכדורסל החתימו את כל שחקניהן.

דינו עבר על דודו כששמעו הוריו על רצונו להיות רקדן. משמאל: דודו ביום תירגול.